

In Memoriam Heddy de Keijzer

In het voorjaar van 2009 is Heddy de Keijzer overleden, een actief en markant lid van de Gronings-Drentse mossenwerkgroep.

Het veld in, het buiten zijn, struinen op het weidse Groninger land, de geuren en kleuren in de herfstbosjes van het Lauwersmeer, dat was haar lust en haar leven. Ook toen ze al ernstig ziek was hield ze het nog lang vol om mee te gaan met de excursies, tot het ook met rollator niet meer ging.

Hoewel ze uit het Westen van het land kwam had ze haar hart verpand aan het Groninger Hogeland en het wierdenlandschap. Door een gedetailleerde kartering van de wilde planten in West-Groningen en haar actieve inzet voor behoud van het cultuurlandschap, had ze een grote kennis van het gebied ontwikkeld. Het

sprak vanzelf dat mossenexcursies in dat deel van de provincie duidelijk haar voorkeur hadden. Maar ze ging meestal ook mee op de excursies naar Noord-Drenthe, ondanks dat daar het uitzicht telkens beperkt werd door bomen, zoals ze soms opmerkte.

We hebben altijd veel plezier gehad. Ze heeft met haar opmerkelijke blik, vooral voor het kleine, veel bijzonderheden ontdekt. Kijken, kijken, zien dat het toch geen gewone *Brachythecium* is, kleurverschillen opmerken, dat was de kunst die ze bij het inventariseren van mossen gebruikte. Dat ze zich een leek bleef voelen demonstreerde ze graag met haar mossen die stokjes hadden, mossen met kapsels, die stokjes bleven.

In het veld hield zij meestal de inventarisatielijsten bij. Wij riepen dan allerlei namen van gevonden soorten en zij noteerde alles. Ze herinnerde ons er regelmatig aan dat we ook het substraat moesten noemen. Alleen “boom” of “steen” was voor haar niet voldoende, ze wilde altijd de boom- of steensoort weten. De volledige notitie van het substraat bij ons herbariummateriaal is dan ook vaak aan haar te danken. Van haar duidelijke handschrift kon Ben profiteren voor de uiteindelijke lijst van vondsten.

Bijna wekelijks determineerde ze de verzamelde mossen op een vaste dag, samen met Irene. Achter de microscoop - coupes maken bij de eeuwige *Syntrichia*'s, turen naar bijzonderheden om toch weer op *Ceratodon* uit te komen - was het ook weer kijken, kijken, kijken en veel plezier maken.

We missen haar.

Irene Robertus
Dirk Blok
Ben van Zanten